

Інновації в галузі освіти

Меркулова Н. В., викладач-стажист кафедри соціальної педагогіки та дошкільної освіти Мелітопольського державного педагогічного університету імені Богдана Хмельницького

ФОРМУВАННЯ ПРОФЕСІЙНОЇ КОМПЕТЕНТНОСТІ МАГІСТРІВ МЕНЕДЖМЕНТУ ОСВІТИ

Глобальні трансформації, що охопили сучасну галузь освіти України, зорієнтовані на втілення концептуальних засад інноваційної освітньої політики, що формують на загальнодержавному рівні. Оперативно реагуючи на вимоги буття соціуму, загальноосвітні навчальні заклади (ЗНЗ) обирають ключовим напрямом своєї діяльності саме інноваційність, що прогнозує гнучкість управління й кардинальну перебудову. Від ефективності інноваційного управління ЗНЗ суттєвою мірою залежить не лише функціонування освітньої системи, а загалом її фінальний результат. З огляду на це модернізація інноваційного управління стає основним ресурсом, що потенційно оптимізує освітню сферу через удосконалення діяльності всіх суб'єктів навчального процесу.

Фахова підготовка майбутніх менеджерів освіти до впровадження інноваційного управління у ЗНЗ – обов'язковий складник, що сприяє підвищенню рівня їхньої професійної майстерності й компетентності [2]. Серед важливих аспектів дослідження проблеми підготовки керівників ЗНЗ до інноваційного управління виокремлюють наукове обґрунтування її сутності, що передбачає оновлення науково-методичного забезпечення педагогічного процесу, органічну інтеграцію науки і освіти, активне використання новітніх

інформаційних технологій для поліпшення якості навчання магістрів менеджменту освіти [1].

За таких умов фахова підготовка магістрів менеджменту освіти набуває особливої актуальності, оскільки має бути спрямована на формування особистості, яка спроможна провадити плідну управлінську діяльність у сучасних умовах. Вимоги сьогодення, порушені суспільством і державою до майбутніх керівників ЗНЗ, потребують суттєвої зміни в їх професійній підготовці до інноваційного управління, що відбувається у вищих навчальних закладах (ВНЗ). Модернізації підлягають зміст, форми й методи навчання магістрів менеджменту освіти у ВНЗ, що мають зважати на досягнення сучасної науки і практики в галузі інноваційної діяльності. Згідно з даними Інституту педагогіки Національної академії педагогічних наук України, нині зафіксовано недостатній рівень професійної управлінської підготовки керівників ЗНЗ до застосування надбань педагогічної інноватики. Так, основна частина керівників навчальних закладів вивчає інноваційний досвід інших, знаходить у ньому важливе й цікаве для себе чи обмежує свій світогляд кількома методичними рекомендаціями. У багатьох випадках уміння добирати нетрадиційні варіанти розв'язання залежить від продуктивності пізнавально-пошукової діяльності директора школи, основою такої активності слугує його готовність до інноваційного управління навчальним процесом.

Особливості підготовки магістрів менеджменту освіти до застосування освітніх інновацій схарактеризовано в наукових розвідках В. Є. Береки, Н. В. Василенко, Л. М. Ващенко, Т. Б. Волобуєвої, Л. І. Даниленко, І. М. Дичківської, Г. В. Єльнікової, В. В. Крижка, О. І. Мармази, М. М. Окси, Є. М. Павлютенкова, Г. О. Сиротенка, Т. М. Сорочан, Т. І. Сущенко та ін.

Сучасні вітчизняні дослідники спрямували свої зусилля на пошук шляхів удосконалення професійної підготовки управлінських кадрів. Водночас підготовка менеджерів до інноваційного управління закладом освіти не стала предметом спеціального дослідження.

У межах наукового пошуку виконано теоретичне й експериментальне дослідження проблеми підготовки магістрів менеджменту освіти до інноваційного управління ЗНЗ. Отримані результати слугують підставою для низки вмотивованих загальних висновків.

Ефективність проведеної дослідницько-експериментальної роботи зі створення організаційно-педагогічних умов фахової підготовки магістрів менеджменту освіти до інноваційного управління підтверджена: позитивною динамікою щодо сформованості мотиваційно-цільового компонента; позитивними якісними показниками сформованості когнітивного компонента; якісними показниками розвитку операційно-діяльнісного компонента; позитивними показниками сформованості рефлексивно-оцінювального компонента. Позитивна динаміка підвищення рівнів готовності магістрів менеджменту освіти до впровадження інноваційного керівництва після проведення формувального етапу експерименту залежить від практичної реалізації усвідомлених знань зі специфіки інноваційного управління та від постійної професійної самореалізації майбутніх фахівців. Так, коефіцієнт самооцінки готовності магістрів до інноваційного управління у ЗНЗ на початку дослідження та після його завершення суттєво зріс, що свідчить про ефективність упровадження інтерактивних, особистісно орієнтованих форм і методів науково-дослідницької роботи магістрів в експериментальній групі.

Література

1. Акентьєва І. О. Класифікація методів навчання у ВНЗ // Педагогіка і психологія формування творчої особистості: проблеми і пошуки : зб. наук. пр. / редкол.: Т. І. Сущенко (голов. ред.) та ін. – Запоріжжя : [б. в.], 2008. – Вип. 50. – С. 12–16.
2. Берека В. С. Фахова підготовка магістрів з менеджменту освіти: теорія і методика. Хмельницький: ХГПА, 2008. .– 482 с.